

چوب زدن مدیر روزنامه در شهرستان یزد

سید احمد فرهنگ

از مطالعه یادداشت آقای نوبخت در شماره اخیر مجله خاطرات متذکر این خاطره شدم که ذیلاً بنحو اختصار عرض میرساند.

در اوایل مشروطیت تا مدت‌های متمادی خوانین معروف بختیاری از قبیل سردار ظفر، سردار موشم، سردار جنگک، سردار فاتح قطعاً پیاس زحمانیکه در راه مشروطیت متحمل شده بودند بحکومت اصفهان، یزد، کرمان و بعضی نقاط دیگر انتخاب و حکمرانی آن نواحی بشناوب در انحصار خوانین بود رفتارشان با مردم در آن زمان که قوانین مدونی وجود نداشت تابع عرفیات آنها بود آثار مفیدی نیز از بعضی آنان دیده شد منجمله در زمان حکومت سردار فاتح در شهر یزد معظم له آرامگاهی برای و شی باقی ایجاد و سنگ قبر آن شاعر شیرین سخن را که در محل متروکی افتاده بود در آنجا نصب که لابد تا بحال هم موجود است. در همان اوان روزنامه کوچکی بنام (سفینه) بمدریت مرحوم صادق سفینه در یزد منتشر میگردد در موقع عزل و عزیمت یکی از حکام بختیاری به تهران بدون توجه به اینکه ممکن است حاکم بعدی که به یزد می آید بختیاری باشد شرحی از اعمال مشارالیه اتمد و گویا به ایل بختیاری هم تاخته بود تقابلاً مرحوم سردار جنگک بختیاری بحکومت

یزد منصوب و در نائین روزنامه سفینه بدستش رسیده و گویا عصبانی میشود. در موقع ورود به یزد روزی که تجار و اعیان و معاریف یزد برای عرض تبریک بدارالحکومه میروند مرحوم صادق سفینه نیز معرفی میشود مرحوم سردار جنگک روزنامه سفینه را بمشارالیه ارائه داده و پس از پرسش و پاسخی چند دستور چوب و فلک صادر و صادق سفینه را با چوبهائی که همیشه برای تنبیه مقصرین حاضر بود به چوب بسته و با ضربات متوالی او را مضروب مینماید احدی از حضار جرأت وساطت را نکرده تا اینکه مدیر کهپانی منصوریه که در آن موقع در شهرستان یزد عنوانی داشت تقاضای عفو و بخشایش وی را نموده و او را رها میسازد و بدون اینکه در زندان افکنده شود مرخص می نماید.